

Zpravodaj

BJB Brniště

Únor 2021

14. ročník

*Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe,
nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji
plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu,
kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí.
Tak tomu bude s mým slovem,
které vychází z mých úst:
Nenavrátili se ke mně s prázdnou,
nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně,
k čemu jsem je poslal.*

Izajáš 55:10–11

*Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu. On si nás v něm vybral před založením světa, ... když nás podle zalíbení své vůle předurčil sobě k synovství skrze Ježíše Krista **ke chvále slávy jeho milosti**, ... V něm jsme se stali i dědici, když jsme byli předurčeni podle předsevzetí toho, který působí všechno podle rady své vůle, abychom **tu byli k chvále jeho slávy**, my, kteří jsme již předtím doufali v Krista. V něm i vy, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium své záchrany, a když jste uvěřili, v něm jste byli zapečetěni zaslíbeným Duchem Svatým, jenž je závdavkem našeho dědictví až do vykoupení získaného vlastnictví **k chvále jeho slávy**.*

Efezským 1:3–6.11–14

Milí sourozenci,

často se ptáme, jaká je Boží vůle. Teď možná i víc. Jak dlouho ještě bude trvat tento omezující stav? Jak dlouho budou zavřeny školy a některé obchody? Jak dlouho budeme nosit roušky a jak dlouho se ještě nebudeme moci scházet v plném počtu? A snad se také ptáme, Jaká je Tvoje vůle, Bože, pro můj život v této době?

Bible nám nedává na některé otázky odpověď a některými věcmi se vůbec nezabývá, a přesto na ně křesťané hledají odpověď, a často se dokáží kvůli takovému debatám nepohodnout a rozhádat.

V tomto oddíle nám Bůh dává odpověď na otázku, proč jsme tu, jaká je Jeho vůle.

Než se nad tím zamyslíme, musíme si všimnout, kým jsme my. Jsme požehnaní, jsme Jím vybraní a vyvolení, abychom se stali Jeho syny a dcerami, a v Něm jsme se také stali dědici Jeho království a věčného života.

On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce, ... ke chvále slávy jeho milosti, kterou nás obdařil ve svém milovaném Synu (Efezským 1:4).

Vybral si tě dávno před tím, než ses narodil, abys tu byl ke chvále Jeho slávy. Celá Země i celý vesmír nám vypravují o Jeho slávě. Na všechno, co lidé kolem sebe vidí, jsou ale různé teorie, jak to vzniklo, proč to tak je, jen aby lidé nemuseli uznat, že za tím vším dokonalým musí Někdo být. Ale nejlepším důkazem, že Bůh je a Ježíš žije, jsi ty sám. (Jak mluvíš, jak se chováš, jak smýšlíš, proč neděláš věci jako jiní lidé. A oni se sami sebe ptají, jak to, že zrovna ty tvoje buňky učinila příroda tak, že se chovají podle jiného morálního zákona...) Ty jsi tím nejlepším obrazem a důkazem Boha, tak žij pro Jeho slávu.

V něm jsme se stali i dědici, ... abychom tu byli k chvále jeho slávy

vy, my, kteří jsme již předtím doufali v Krista (Efezským 1:11).

V Něm jsme se stali dědici Božího království a věčného života, abychom tu byli k chvále Jeho slávy. Aby na nás bylo vidět, komu patříme. Kolik věcí v životě děláme a říkáme pro svou slávu a ne pro Jeho? On má být oslaven v našem životě. Ať děláš, co děláš, jsi-li Jeho, děláš to pro Jeho slávu, ne pro svou. A lidé budou vidět na tobě Jeho.

V něm i vy, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium své záchrany, a když jste uvěřili, v něm jste byli zapečetěni zaslíbeným Duchem Svatým, jenž je závdavkem našeho dědictví až do vykoupení získaného vlastnictví k chvále jeho slávy (Efezským 1:13–14).

Ten úkol, být tu ke chvále Jeho slávy, se nám může zdát těžký, že to nemůžeme zvládnout (a taky sami nemůžeme), ale Bůh nám dal Ducha svatého. On sám, když jsme uvěřili té radostné zprávě o záchraně pro každého člověka a otevřeli Mu svoje srdce, se stal součástí nás samých. Proto žití křesťanů není založeno na tom, co zvládneme, ale na tom, kolik prostoru dáme Duchu svatému, aby On byl oslaven a my tu žili pro JEHO SLÁVU.

A tento oddíl mluví také o Jeho slávě, která jednou bude pro každého člověka zjevena, ale jen ti, kteří už jsou zapečetěni Duchem svatým v tomto životě, do ní vejdou a budou tam navždy s Ním.

Těmito slovy se povzbuzujte, ať už se bude dít cokoli. A neutěšujme se tím, že se svět jednou zase vrátí do podoby, v jaké jsme ho znali (už to nikdy nebude jako dřív), ale hledejme, jak lidem můžeme zjevat Jeho slávu, než se pro nás vrátí.

Amen.

Jiří Šimek

OHLASY

Ohlasy z lednového setkání staršovstva

Setkali jsme se v Oáze v plném počtu, Jirka Šimek zahájil setkání čtením z knihy Micheáš 6:6–8 a poté jsme se společně modlili.

- Naplánovali jsme bohoslužby na únor, termín setkání staršovstva a uzávěrku Zpravodaje. I nadále bude počet účastníků bohoslužeb a dalších setkání v rámci týdne záviset na epidemiologické situaci. Rozpis lidí na bohoslužby posílá Jirka Šimek e-mailem. Také pokračujeme v online přenosech nedělních bohoslužeb a Rozhovorů nad Biblií.
- Řešili jsme dávání dáreků dětem na Vánoce. Toto téma budeme probírat v létě (na podzim) v rámci plánování akcí na školní rok

2021/2022.

- V sobotu 30. 1. 2021 proběhne diskuze delegátů sborů před hlasováním, které bude 13. 2. 2021. Delegátem za náš sbor je L. Kuc.
- Řešili jsme, jak udělat výroční sborové shromáždění. Vzhledem k situaci to asi nebude možné. Řešením by bylo poslání výročních zpráv e-mailem všem členům ke schválení. Co se týká rozpočtu, návrh ještě není hotov. Jirka Jíra ho pošle během března všem členům e-mailem k vyjádření, finální verze by se pak dala také schválit přes e-mail.
- Řešili jsme nákup mikrofonů pro kázání, nazvučení klavíru a zpěv. Předtím ještě vyzkoušíme náhlavní bezdrátový mikrofon pro Jirku Šimka a nazvučení klavíru kondenzátorovým mikrofonem. Podle výsledků se pak mikrofony dokoupí (každopádně alespoň 1 mikrofon na zpěv koupíme).
- Jirka Šimek navrhl udělat nedělní shromáždění venku, až to bude vzhledem k počasí možné. Venku se může sejít více lidí a byla by to i forma evangelizace. Starší lidé nebo ti, kteří nevydrží stát, by seděli. Mladší by stáli.
- V rámci sbírky na zdravotníky z koronavirové jednotky v nemocnici v České Lípě se vybralo 14 800 Kč. Za vybrané peníze obdrží kávovar, balení kávy a něco dobrého na zub ke kávě. Jirka Šimek jim také k daru přidá dopis (evangelizační). Děkujeme Blance Nechutné za uspořádání této sbírky a všem, kteří do ní přispěli.
- Plánujeme setkání s volební komisí ohledně možnosti uspořádání voleb do staršovstva.
- Jirka Jíra navrhoval, aby se nedělní sbírky dělaly i nyní, i když se nás schází méně. Také dobře plánovat a rozmyslet se nad účelovými sbírkami (kolikrát ročně, komu atd.).
- Na závěr jsme se společně modlili (i za vás).

Sepsal

Jiří Jíra

SVĚDECTVÍ

Naše doba koronavirová

První den nového roku jsme strávili v pohodě domova. Odpoledne jsme se přes Skype zúčastnili novoročních bohoslužeb a v podvečer jsme si

s manželem došli do již prázdné modlitebny pro novoroční verš.

Večer nám oběma najednou začala být zima, stoupla nám teplota, bolela nás hlava, manžel začal kašlat a mně najednou bylo jasné, co nám je. Po víkendu jsme po telefonické domluvě s lékařem byli poslání na testy a můj odhad diagnózy se potvrdil. První týden byl pro mne dost těžký, hlavně psychicky. Měla jsem obavy o manžela, který měl vyšší teplotu než já a kašlal. Já jsem byla několik dní hodně slabá, ale Pán Ježíš mi v noci náhle poradil. Dal mi myšlenku, že se mi při té nemoci snížil tlak a je potřeba ubrat léky na tlak. Hned ráno jsem se podle toho zařídila. Také jsem to volala svému lékaři, který mi to schválil. A už to bylo o něco lepší, díky Bohu. Další noc měl Karel zase horečku. Já jsem nedokázala usnout. Modlila jsem se, podřimovala a najednou mi Pán připomněl verš: „*Proč se tak rmoutíš duše má, proč ve mně úzkostně sténáš. Na Boha čekej...*“ (Žalm 42:5). Pak už jsem klidně usnula. Další dny už mu horečka nestoupala, byla občas jen zvýšená teplota. Tak nás Pán Ježíš a i s pomocí léků (za které jsme Mu také vděční) uzdravil. Bohu patří všechna čest i sláva a dík!

Přiznám se, že po všech těchto událostech se mi to novoroční kázání sestry Martiny úplně vygumovalo z hlavy. Ale verš, který jsem si vzala do nového roku, mám: „*Přines Bohu oběť díků a plň svoje sliby Nejvyššímu!*“ (Žalm 50:14).

Opravdu, jen Bohu patří dík za každý den, za každou chvilku života, kterou nám ze své milosti dává. A Pán Ježíš říká ve svém Slově, že kdo v něho věří, i kdyby umřel, bude žít. To je naše naděje a z toho se radujeme.

Růžena Kucová

ZE SBOROVÉ KNIHOVNY

Nové knihy zatím nemáme, ale připomenu některé z těch starších:

John Ortberg: Chcete-li kráčet po vodách, musíte vystoupit z lodi

Loď je pro nás místem, kde se cítíme pohodlně, nebo alespoň bezpečně – ve víru všech životních bouří, kterými procházíme. Kdežto voda, na kterou máme vystoupit, je divokým živlem – něčím, co nás ohrožuje a z čeho máme strach.

Vystoupit z lodi tedy vždycky znamená udělat krok víry a pustit se do neznáma. Vyjít na cestu, jejíž průběh je značně nejistý, ale jejíž

konec je pro nás vždycky v něčem dobrý. Kráčet po vodě znamená být ochoten riskovat a důvěřovat... Když však život nevychází podle vašich plánů a představ, možnost vzdát se pak vypadá jako sladká úleva.

Autor říká: „Nevzdávejte se lehce. Rostete, když se rozhodnete být naprosto věrní v situaci, která se vám nelíbí a které nerozumíte. Rostete, když pokračujete v chůzi, přestože vidíte, jak silný je vítr. Pak zjistíte, že nejste sami...“

George Verwer: Hlad po opravdovosti

Drobné dílko dlouholetého pracovníka Operation Mobilisation (Operace Mobilizace) je určeno především těm křesťanům, kteří nejsou spokojeni se svým současným duchovním stavem, a vyzývá křesťany k revoluci lásky a milosrdenství.

Dále chci upozornit, že jsme dostali darem čtyři anglické knihy. Mohou dobře posloužit školákům k procvičení anglického jazyka a určitě se dozvědí i mnoho zajímavého:

The Pictorial Atlas for Children

The Bible for Children

The 1000 page Children's Story Book

1000 Questions and Answers

Růžena Kucová

K ZAMYŠLENÍ

Nadchni, Pane (píseň č. 226)

Skoro každý den si „zabrnkám“ na piano několik písní z našeho zpěvníku Bratrské písně. A v minulém týdnu mě hodně oslovila tato píseň, která má být touhou církve, sboru:

Nadchni, Pane, svou nás láskou vřelou,
 Hlavo církve, slyš náš vroucí hlas,
 dejž, by byla naplněna mocí,
 rozvlažení dej nám opět čas!
 Mdlíme, Pane, na modlitbách svatých,
 apoštolská věrnost chybí nám.
 Sešli oheň, potom v srdcích vzňatých
 svatou láskou zbuduj sobě chrám.

Kriste, nadchni horlivostí čistou
sluhy své, když tebe hlásají;
dej jim věrnost, Ducha svého sílu,
ať jen Tvou čest stále hledají.
Dej, ať život nový v církvi Tvoji
vzkvete tam, kde květy spálil mráz;
oděj lid svůj přemocnou svou zbrojí,
nedůvěře postav víry hráz.
Slyš svou církev, čekající Tebe,
dej nám víru, dej nám lásky víc,
zapojeni v jeden duch ať Tobě,
ženichu náš, vycházíme vstříc!

Růžena Kucová

Bylo osm hodin večer, právě jsem zamkl kancelář (naší organizace působící mezi mládeží ze zločineckých gangů v Los Angeles) a chystal jsem se zamířit domů.

Vtom se ke mně příkradl zpoza levé strany auta Willy.

„Do pr..., Willy,“ leknu se, „tohle mi nedělej!“

„Sorry, Gregory,“ řekne, „moje chyba. Jde o to, ... víš, mám prázdný břicho. Dáš mi dvacet babek?“

„Amigo, moje peněženka je taky prázdná,“ řeknu mu. „Ale pojď. Zjistíme, jestli dokážu vykouzlit nějaký peníze z bankomatu.“

Willy naskočí do auta. Ten kluk je zosobněním chvátavého naparování a vyzývavého vystupování. Je to dobrá duše, ale jeho sebedůvěra je přebujelá jak lev, který chce, abyste věděli, že na jedno sousto právě sežral celého člověka. Je sice členem gangu, ale spíš jen okrajovým – víc ho baví barvitě líčit různé eskapády než být uprostřed nich. Ve svých pětadvaceti letech je Willy ztělesněním podvodníka, který vám vyluxuje peníze z účtu, když si ho pustíte k tělu. Ale dneska večer jsem unavený a chci jít domů, bude snazší mu vyhovět. Nejbližší bankomat je na rohu Fourth Street. Řeknu Willymu, aby raději zůstal v autě, pro případ, že bychom u banky narazili na někoho z jeho nepřátel.

„Zůstaň tady, amigo,“ řeknu mu, „hned jsem zpátky.“

Neujdu ani deset kroků, když slyším tlumené: „Héééj...“

Ohlédnu se a vidím, jak Willy na sedadle spolujezdce pantomimicky naznačuje, že chce klíčky, aby mohl pustit rádio.

Pohrozím mu prstem: „Ani náhodou!“ A pak je na řadě moje pantomima. Sepnu ruce a s přehnanou artikulací vyslovím: „Modli se!“

Willy povzdychne a protočí panenky, ale poslechne. Taký sepne ruce a pohled stočí k nebesům – čirý svatoušek. Pokračuju na cestě k bankomatu, ale už po pár krocích cítím potřebu se otočit a pohledem

Willyho zkontrolovat. Najdu ho stále v modlitební poloze. Zjevně si ani moc neuvědomuje, že se na něj dívám.

Vrátím se k autu s dvaceti dolary v ruce a vlezu dovnitř. Něco se přihodilo. Willy je tichý a zamyšlený a v autě se vznáší téměř hmatatelný pocit pokoje. Pohlédnu na Willyho a řeknu: „Ty ses modlil, vid?“

Nepodívá se na mě. Je nezvykle klidný a ztišený. „Jo, modlil.“

Nastartuju auto.

„No a co ti Bůh řekl?“ ptám se.

„No nejdřív mi řek: ‚Zavři zobák a poslouchej.‘“

„A cos udělal?“

„No tak, G.,“ řekne, „co sem asi tak moh dělat? Sklapnul sem a poslouchal.“

Rozjíždíme se směrem k jeho území. Nikdy jsem Willyho takhle nezažil. Je tichý a pokorný – nemá potřebu mě o něčem přesvědčovat, ani mi něco vyvracet.

Ještě pak v autě chvíli povídáme...

Byl jsem vychován a vyučen, abych jen vyjadřoval souhlas s určitými tvrzeními. Například „Bůh je láska“. Souhlasíte s tím, že Bůh nás miluje, a přesto se vás občas zmocňuje obava, že možná nejste plně součástí toho „my“. Boží paže se natahují k objetí, ale vy se cítíte být těsně za hranicí toho, kam dosáhnou Boží prsty.

Pak vám nezbyvá než přijmout myšlenku, že Bůh vás miluje, a přesto trávíte velkou část svého života s nepříjemným pocitem, že zrovna vás Bůh objímá spíš s nevolí, tak nějak zdráhavě, asi tak nějak: „Trváte-li na tom, tak ano, předpokládám, že i mě musí Bůh milovat.“

A pak přijde chvíle, kterou si neumíte vysvětlit, kdy vás obklopí veškerá plnost Boží – a vy v plnosti poznáte Toho, v němž se „pohybujeme, žijeme a jsme“, jak píše svatý Pavel. V tu chvíli totiž zakusíte, že milovat vás bylo celou tu dobu Boží radostí, že má ve vás zalíbení. A to je něco naprosto nového.

Gregory Boyle, úryvek z knihy *Kérky na srdci*

Americký jezuita, který už více než třicet let požehnaně působí v drsném prostředí mezi mladistvými členy gangů v Los Angeles. Jeho práce se rozrostla a založil organizaci Homeboy Industries. Otec Greg je vynikající a vtipný vypravěč, ale především Boží muž na svém místě, vyzařující Kristův soucit a bezpodmínečné přijetí. Razí teorii, že násilí a věznění ještě nikoho nenapravilo, zatímco láska a přijetí ano. Zástupy proměněných životů jsou důkazem toho, že ví, co říká, a že evangelium není utopie.

Zdroj Internet
Pro Zpravodaj dodala Martina Matysová

Rozhovory nad Biblí

každé úterý v 18:00
v Oáze i online

Téma:

Lukášovo evangelium
Izrael na poušti

Dorost

čtvrtek 17:00

4.2. prázdniny

11.2. Hanka

18.2. Anet

25.2. Jirka

Mládež

pátek 19:00

5.2. Vedení: Tom

12.2. Vedení: Ráchel

19.2. Vedení: Vítek

26.2. Vedení: Anet
Host: Jiří Šimek

Nedělní bohoslužby

7.2. Jiří Šimek
14.2. Jiří Šimek
21.2. Martina Matysová
28.2. Jiří Šimek

**Nedělní škola
pro děti**

(program dle příruček)

-

Skupinky

Skupinka v Novém Boru:

-

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

Dle domluvy

Skupinka v Mimoni:

Dle domluvy

Skupinka „Východní“:

Dle domluvy

AKCE SBORU:

Čtvrtek 25.2. Setkání staršovstva v 18:30

DALŠÍ AKCE:

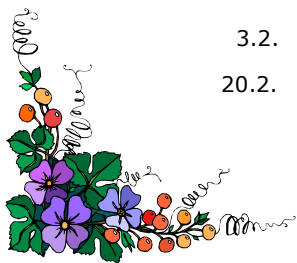
-

TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724 066 686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

3.2. Elisabeth Matysová
20.2. Jiří Korolus

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607 705 926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 25. 2. 2021

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz